Pisarakirje

Huhtikuu 2017

Sydämin, suin ja kätten töin

Monipuolista toimintaa, jokaiselle jotakin

Pisara ry:n vuosikertomus kiteytti jälleen koosteeksi ja tilastoiksi ne matkat ja käyntikohteet, joita olemme vuoden 2016 mittaan voineet seurata pisarakirjeistä: 16 matkaa ja 58 vierailua sekä vastavierailuja ja tavaranhakumatkoja. Toimitetun humanitaarisen avun kilo- tai kuutiomääriä ei valitettavasti ole kirjattu. Tuliaisten lisäksi jakamamme suora taloudellinen apu on suurimmaksi osaksi kohdistunut päihdekuntoutuskotien ja seurakuntien rakennus- ja kunnostustöiden tukemiseen. Erityistä iloa meille tuottaa se, että tuo raha on esim. Venäjällä paljon karttuisampi kuin meillä.

Näiden lukujen takaa löytyy runsaasti monenlaista käytännön työtä, kullekin kykyjensä mukaan, kuten myyjäispöydän varustamista esim. leivonnaisin ja käsitöin, sukkien, lapasten, pipojen ja nuttujen kutomista, myyntityötä kirpputoreilla ja myyjäisissä ja ruokakauppojen ylijäämäruuan keruun järjestämistä.

Mieli avartuu, keho notkistuu

Tämän päivän tiedotusvälineet korostavat korostamasta päästyäänkin liikunnan tarpeellisuutta. Sitä Pisara tarjoaakin tavaran keruun, kuljetuksen, lajittelun ja pakkaamisen muodossa. Jokainen, joka on kantanut laatikoita, kasseja ja säkkejä esim. Nummelan kirpputorin portaissa, tietää saaneensa aimo annoksen tehokasta liikuntaa. Myönteistä kokemusta lisää toiminta saman mielisten seurassa yhteisen päämäärän hyväksi. Uutta syvyyttä näihin tilanteisiin on tullut irakilaisten turvapaikanhakijoiden myötä. He ovat auttaneet raskaimmissa nostamisissa, valtaosa Nummelan runsaasta viidestätoista vapaaehtoisesta kun on eläkeiän jo reilusti ylittäneitä.

Sydämellinen kiitos kaikille osallistujille, esirukoilijoille ja tukijoille
Pisara ry:n puolesta

Eeva Halme

Pisara Kirppis

Ex Samaria

Selintie 510 Selki, Vihti

Avoinna

ma - pe 10 - 17
la 10 - 14

Puh 050 466 9570
050 441 9711

Juhlimme avajaisia lauantaina 8.4.

Täytekakkukahvit, Makkaranpaistoa,

Lapsille ongintaa,

kassipäivät 8 - 15.4.

Tervetuloa !

Kirjeen sisältö:

Pääkirjoitus 1
Pisara Kirppis Selkiin 2

Matkaraportit:
Pietari, Vihdin ryhmä, 13. - 15.1. 3
Viro vankilat, Espoon-Kouvolan ryhmä, 14. - 16.1.. 4-5
Tallinna vankilat Espoon-Kouv. ryhmä, 15. - 16.2 5-6

Avattu uusi Pisara Kirppis

20.3.2017 allekirjoitetulla yhteistyösopimuksella, osa Samaria Selkikeskuksen toiminnoista on siirtynyt Pisarayhdistyksen hoidettavaksi. Sopimuksella Pisarasta tulee Vihdin, ja lähikuntien merkittävä toimija monella tavalla.

Selissä jo yli 30 vuotta toiminut kirpputori on jatkossa siis Pisara Kirppis, rakkaalla lapsella on ehtinyt vuosien varrella olla monta nimeä, jopa niin monta että pitäisi tutkia historiaa tarkemmin että kaikki nimet tulisivat mieleen.

Aikoinaan Pauli ja Lea Rantasen Selissä aloittama työ on kokenut niin menestyksen kuin murheenkin päivät. Mutta tarina sinänsä on mielenkiintoinen ja merkityksellinen koko valtakunnallisesti ja jopa ympäri maapallon.
Rantasen ja hänen ystäviensä ideana oli saada käyttökelpoinen tavara ja myös raaka-aine uusiokäyttöön, käyttökelpoiset vaatteet ja muutkin tavarat päätyivät LKA myymälään odottamaan ostajia siis tuotteiden seuraavia käyttäjiä.

Sellainen tavara joka ei kuntonsa tai laatunsa puolesta enää ollut käyttökelpoista, päätyi monenlaiseen tarkoitukseen, niistä valmistettiin nimittäin uusia tuotteita, mm öljyntorjunnassa käytettyjä imeytysmattoja, filttejä ja jopa kattohuovan raaka-ainetta. Onpa tehty paljon koetyötä jopa tekstiilijätteen soveltuvuudesta betonin raaka-aineeksi.

Mainitsemastani LKAsta, tarkemmin ”Lähetyksen kehitys apu” on saanut alkunsa myös Fida-myymälät joita maassamme on varsin runsaasti.

Sittemmin Rantasen perheen voimien ehtyessä iän ja sairauksien myötä, maineikkaan Selin toimintojen isännäksi tuli Porvoossa majaa pitävä Sosiaalipalvelualan toimija Samaria Rf. 2010 luvulla voimakkaasti kasvanut Samaria on varsin mittava toimija toimipisteitä on monilla paikkakunnilla.

Tultuani 2015 Samarian palvelukseen Selkikeskuksen ohjaajaksi ja yksikön esimieheksi en osannut kuvitella että eräänä päivänä pienen pieni Pisarayhdistys olisi toimijana Selkikeskuksessa.

Syksyllä 2016 Samarian toiminnanjohtaja alkoi ehdottaa minulle että jos mahdollista voisimme Pisarana alkaa vetämään Selin toimintoja. En silloin vielä lämmennyt idealle mutta kun asia tuli alkuvuodesta vielä kahteen kertaan esille tartuin neuvotteluihin.

Perusturvayhtymä Karviaisen hyväksyttyä Samarian ja Pisaran välisen yhteistyösopimuksen asiat etenivätkin vauhdilla, oikeastaan muutamassa päivässä.

Pisara siis on vuokrannut osan Samarian kiinteistöstä, jossa harjoitamme kirppistoimintaa. Tärkeä ja välttämätön osa toiminastamme on tuottaa työkuntoutuspalveluita Perusturvayhtymä Karviaisen alueella.

Odotamme että saamme palvella asiakkaita myymälässä, otamme mielellämme vastaan käyttökuntoista lahjoitus tavaraa. Meillä on huonekalujen noutopalvelu, ja tietysti myös toimitamme isommat ostoksenne kotiinne saakka.

Moniin kyselyihin vastauksena, Selistä saa tänäkin vuonna upeita kukkia. Joita rakkaudella on vaalittu jo tovin aikaa.

Olemme voitto tavoittelematon yhdistys, tuotto ohjataan Pisaran Silta ryhmän kautta vähempiosaisten auttamiseen kotimaassa.

Nähdään kuullaan toisistamme.

Teitä kaikkia siunaten,

Pekka Vauromaa

Matka Pietariin 13.-15.1.2017

Saavuimme Ketoloille perjantaina yhdeksän jälkeen aamulla Riitta Sinervon sinisellä autolla. Muu Nummelasta lähtevä retkikunta oli tässä vaiheessa sulkeutunut jo Ketoloiden viihtyisään keittiöön aamukahville ja aamuvoileiville, pakkaaminen oli ollut yllättävän sutjakka! Retkikuntaamme kuului Riitta, Ella, Päivi, Sinikka, mieheni Atte ja minä Johanna. Meno ja paluumatkalla seurassamme oli myös ystävämme Slava. Matkamme päämääränä oli saapua illaksi Pietariin Trefelevonkadun poikakodille.

Trefelevonkadulla, pitkäksi venähtäneen matkan jälkeen, auton ovi aukeni, ja pimeässä illassa meitä odotteli jo Liisa, rakas tulkkimme. Olimme kaikki tässä vaiheessa jo varsin pysähtyneessä mielentilassa, penkeillemme jähmettyneinä. Pysähtyneisyys vaihtui kuitenkin varsin pian tarmokkaaseen toimintaan Liisan tomerasti antaessa ohjeita ja järjestellessä asioita.

Poikakodin emäntä oli meitä vastassa ja muutamat pojista tulivat ulos tarkkailemaan saapumistamme. Yläkerrassa meidät toivotti tervetulleeksi myös Perusta kotoisin oleva Rocio, joka asuu Trefelevonkadulla. Oli mukava kokea olevansa tervetullut. Päätimme illan yhteiseen rukoukseen ja saimme jättää matkan ja tulevat päivät Jeesuksen käsiin. Hän on meidän Hyvä Paimenemme ja on meidän kanssamme aina! Ylistys ja kiitos Jumalalle!

Lauantaina tapasimme Trefelevankadun poikia. Venäläinen ystävämme Sergei oli kitaran kanssa mukanamme ja yhdessä saimme tuoda Jumalan rakkautta musiikin, todistuksen sanan ja rukouksen kautta esiin. Päivillä oli varattuna myös kaksi näytelmää, Ompelijan joulu, ja nuorisonäytelmä Jeesuksesta. Jeesus opettaa Matt. 18:20 ”*Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellänsä*.” Kiitos Jeesus, että saamme rukoilla, että vedä näitä poikia sinun lähellesi, että he saisivat kääntyä sinun puoleesi, että sinä voisit heitä auttaa.

Seuraavaksi vierailimme **Arkki-seurakunnassa**, jossa oli koolla aikuisten lisäksi lapsia ja nuoria. Päivi opetti konkreettisella tavalla lapsia siitä millainen Jumala on ja millainen on hänen rakkautensa. Kiitos Isä, että olet kaiken luovuuden Isä, ja että saamme käyttää luovuutta kertoessamme sinusta! Tilaisuuden loputtua joukko nuoria tuli ujosti juttelemaan minulle ja Atelle. Yksi heistä osasi puhua sujuvaa englantia ja toimi tulkkina meidän ja nuorten välillä. Oli hienoa saada jutella heidän kanssaan ja kokea yhteyttä! Meillä on sama Isä ja olemme samaa perhettä!

Illan viimeinen vierailu oli **huumeista vapautuneiden miesten kristillisellä hoitokodilla**. Olimme tässä vaiheessa jo hyvin riisutut omista voimistamme, ja luotimme illan lapsen lailla Isän käsiin.

Aloitimme vierailun lukemalla yhdessä Psalmin 23. Sitten Sergei puhui ja johti meitä ylistykseen. Pyhä Henki vaikutti yhteyttä välillämme, Sergei, Liisa ja Sinikka todistivat Jumalan johdatuksesta elämässään. Kaksi miehistä kertoi omasta elämästään. He pyysivät että rukoilemme niiden miesten puolesta, jotka ovat lähteneet kesken pois kodilta. Isä varjele näitä miehiä, tee työtäsi! Kiitos, että saamme luottaa sanaasi! Jes. 55:11 *”,niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin*.”

Sunnuntaina vierailimme **Tosnon seurakunnassa**. Riitan sanoin: tuleminen Tosnoon oli kuin olisi kotiin tullut, niin välittömän yhteyden Jumala on antanut meille tämän seurakunnan kanssa.

Yhdessä heidän kanssaan saimme ylistää, lukea Raamattua ja kuulla todistuksia. Kiitokset Pisaran tekemästä työstä tuli erityisellä tavalla kertomaan seurakunnan eteen nainen, joka on ollut ennen töissä sairaalassa, jossa Tosnon seurakunta tekee laupeudentyötä. Hän kertoi sydän murtuneena, kuinka Pisaralta saadut avustukset ovat tulleet tarpeeseen, ja hän osoitti kiitollisuuttaan siten, että oli valmistanut kokouksen päätteeksi lounaan, jota saimme yhdessä nauttia. Kiitos Jeesus mahdollisuudesta auttaa hädässä olevia perheenjäseniämme.

Seurakunnalta lähdimme yhtä matkaa seurakunnan tiimin kanssa noin tunnin ajomatkan päässä sijaitsevaan **sairaalaan**. Siellä rukoilimme, rohkaisimme ja kohtasimme näitä Jumalalle rakkaita ihmisiä, pääasiassa vanhuksia, joita Hän ei ole unohtanut, vaan joita Hän rakastaa.

Vierailun jälkeen hyvästelimme Sergein, Liisan ja Aleksein. Slava hyppäsi mukaan kyytiin ja lähdimme ajelemaan kohti Suomea. Matkan alussa täyteen pakattu auto oli tässä vaiheessa tyhjentynyt paketeista tasaiseen tahtiin. Ella tiesi aina tarkalleen mihin mikin paketti oli matkalla ja kuka mitäkin tarvitsi!

Kiitos Isä, että saamme olla siellä missä sinä olet ja että haluat näyttää meille hyvyyttäsi ja johdatat meitä! Kiitos, että sinun tahtosi on pelastaa!
Joh. 3:16 ”*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.”*

- Johanna Auvinen -

Matkalla mukana Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä, Veikko Määttä Raahesta sekä Anna Mishina ja Antti-Pekka Mustonen Tallinnasta. Autollinen avustustavaraa tuotiin lähinnä Lääne-Nigulan seurakunnalle: aikuisten ja lasten vaatteita, kenkiä sekä lasten matkasänky. Helsingin satamassa saimme vielä Annan tukijoilta paketteja hänelle vietäväksi. Marimaalta kotoisin olevalla Annalla on nyt vapaavuosi opinnoista ja hän työskentelee Sauen seurakunnassa lapsi- ja nuorisotyössä, mutta joutuu tekemään sen ilman palkkaa.

Sunnuntaiaamuna ajoimme **Tarttoon**, missä meidät otti vastaan vankilan pappi Olavi Ilumets.
Viron kielisten vankien tilaisuutta valmisteli kirkossa neljän miehen musiikkiryhmä. Yhteensä paikalle tuli 42 miestä, suurin osa vanhoja tuttuja, mutta aina uusiakin mukana.

Olavi-pappi aloitti liturgian, miehet lukivat päivän tekstit, rukouksen ja lauloivat. Antti-Pekka tulkkasi ja miesten lisäksi Anna lauloi sekä venäjän että marin kielellä.

Veikko puhui omien kokemustensa pohjalta muutoksesta alkoholismista ja vankilatuomiosta Jumalan lapseksi ja vihdoin papiksi muita auttamaan. Leena puhui siitä, miten Jumala tuntee meidän ajatuksemme ja kertoi Afrikan ajoilta Jumalan johdatuksista ja todistuksista siitä, että Afrikassa on paljon Häneen uskovia. Kun jotkut juttelivat takana, Leena muistutti myös siitä, että me jokainen tulemme kirkkoon kohtaamaan Jumalaa ja sitä hetkeä ei toinen saa häiritä. Toki näytti siltä, että miehet kuuntelivat jutellessaankin. Tuulakin puhui lapsuuden kokemuksen pohjalta siitä, kuinka Jumala kuulee meidän ajatuksemme.

Miesten poistuessa vartijoiden kanssa sattui hauska tilanne, kun yksi miehistä oli unohtunut vessaan. Siinä noutajaa odotellessamme hän kertoi, että hänet oli 2 vuotiaana kastettu ja että hänen kastenimensä on vähän erilainen kuin mitä virallisissa papereissa on. Saimme yhdessä rukoilla tämän miehen puolesta ja jättää hänet ja kaikki mukana olleet yhteisiin rukouksiimme.
Tilaisuuden jälkeen Olavi vei meidät lounaalle virkailijoiden ruokalaan. Samalla hän kertoi, että vapautuneiden vankien kodissa on tällä hetkellä kolme miestä ja aiemmin vapautuneet vangit auttavat heitä uuteen elämään sopeutumisessa.

Venäjänkieliseen tilaisuuteen tuli 30 miestä. Heillä oli kuuden hengen musiikkiryhmä harjoittelemassa jo tuntia ennen tilaisuutta, mukana haitari, kitarat ja kosketinsoitin sekä tällä kertaa myös Anna. Saimme kukin musiikkitiimiltä kauniit joulukortit allekirjoituksin.

Veikon puheen jälkeen Tuula kertoi virolaisesta rukoilijasta Yllestä, joka sydänsairaana odotti kuolemaa Tarton sairaalassa. Hän sai kokea, kuinka Jeesus tuli hänen huoneeseensa kahden enkelin kanssa ja antoi hänelle kokonaan uuden sydämen. Nyt Ylle käyttää rukouksen armolahjaa, jonka kautta Jumala on parantanut monia. Leena puhui myös rukouksen voimasta ja siitä, miten koskettavaa on, jos pyydämme Jeesuksen rinnallemme rukoilemaan Isä meidän – rukousta. Miehiä nauratti, kun Leena vertasi heitä ruskeiden vankilavaatteiden vuoksi karmeliittamunkkeihin. Luostari, totta tosiaan!

Yksi miehistä kertoi onnellisena, että hän oli saanut Amerikasta kirjeen osoitettuna tuntemattomalle vangille ja miten tämä kirjeenvaihto on häntä ilahduttanut. Toinen kertoi, että hänen aikuiset lapsensa olivat saaneet käydä täällä joulukirkossa yhdessä hänen kanssaan. Kolmas mies valitti selkäkipua ja Veikko ehti vain voidella hänet öljyllä juuri, kun vartija tuli heitä hakemaan. Monet tulivat meitä kättelemään, kiittämään ja pyytämään, että tulisimme taas uudelleen.

Maanantaina ajoimme Tallinnan **Betelin narkomaanikotiin** (viron kielellä Päihdeongelmaisten ilmainen avustuskeskus), missä oli samaan aikaan käymässä Venäjältä Kolosokin Betelin vetäjät. He saivat mukaansa runsaasti ruokatarvikkeita, sillä Selver-ketju antaa Betelille päivämäärän vuoksi poistettavia ruokia, jotka ovat kuitenkin vielä käyttökelpoisia. Talossa oli muutenkin menoa ja meininkiä, sillä vetäjäpariskunnan Juanin ja Anastasian pieni Ester opetteli kävelemään, toista lasta odotetaan syntyväksi maaliskuussa ja kaiken keskellä hääri pieni viisikuinen koiranpentu. Juanin valoisuus ja elämänmyönteisyys sekä Anastasian äidillinen olemus luovat tähän kotiin sen hyvän ilmapiirin.

Juan kertoi, että töitä ei ole ollut miehille riittävästi saatavilla, eikä kirpputoripaikkaakaan ole vielä löydetty.
Miehet askartelevat myyntiin kauniita onnittelukortteja, kuten muissakin Betel-kodeissa. Suomen Betelille lähetettiin meidän mukanamme suuri käärö erivärisiä kartonkeja, sillä materiaali on Virossa halvempaa kuin Suomessa.

Matkaraportti

Viron vankilat Espoon-Kouvolan ryhmä, 14. - 16.01.2017

Kuulimme, että kodissa on nyt yhdeksän miestä. Yksi juuri tullut oli viety samana aamuna sairaalaan tuberkuloosin vuoksi. Yksi äsken tulleista oli puolestaan lähtenyt pois kovin sekavana juoppohulluus oireista kärsien. Hän oli tullut tänne jo kolmatta kertaa, mutta ei ollut vielä saanut voimia muutosprosessiinsa.

Saimme olla mukana yhteisessä ruokapöydässä. Veikko kertoi miehille oman muutostarinansa ja rohkaisi heitä. Saimme rukoilla kaikkien heidän puolestaan, että he saisivat Jeesukselta muuttavan ja parantavan voiman niin kuin Veikkokin aikoinaan.

Iltapäivällä pääsimme vielä **Tallinnan vankilaan naisia tapaamaan**. Pastori Reet Eru kertoi, että naiset palaavat nyt työstä ja ennen iltaruokailua meille jää aikaa yhdessäoloon vain reilu tunti. Se oli kuitenkin sekä heille että meille tärkeä hetki. Tilaisuuteen tuli 13 naista, aika moni heistä meille uusia.

Leena sai paikalla olleen Allan Krollin kautta printattua ”puhdistussuihkun” eli synnintunnustuksen no 706 venäjänkielisenä, jonka jaoimme kaikille.

Veikko puhui siitä, kuinka he ovat nyt paikassa, joka ei ole heille tarkoitettu. Jumala haluaa heille hyvää, mutta saatana eksyttää ihmisiä ja on ryöstänyt heiltä täällä hyviä vuosia kuten aikoinaan ryösti häneltä. Jumala voi kuitenkin muuttaa kaiken koetun omaksi voitokseen, kun annamme elämämme Hänen johdettavakseen. Rohkaisimme heitä tässä muutoksessa ja seurakunnan etsimisessä vapautumisvaiheessa. Rukousjaksossa kuulimmekin, että aika moni heistä oli pian vapautumassa. Vanhahko nainen kertoi, että vapautuminen pitkän tuomion jälkeen pelottaa, sillä hän palaa pienelle paikkakunnalle, missä helposti joutuu ”silmätikuksi”. Onneksi Reet kertoi, että vangin niin halutuessa hän voi olla yhteydessä paikalliseen seurakuntaan ja valmistella näin paluuta.

Monet pyysivät rukousta lastensa ja muiden läheisten puolesta. Usein lapset ovat isovanhempien hoidossa.
Yksi kertoi, että hänellä on Suomessa mies, joka on luvannut odottaa häntä. Monet tulivat jälleen kiittämään meitä ja pyytämään, että varmasti tulisimme uudelleen.

Jätetään nämä naiset sekä kaikki muut tällä matkalla kohdatut rukouksiimme. Rukous on vahva voima, kiitos siitä lahjasta.

Ryhmän puolesta
Tuula Tapanainen

Matkaraportti

Tallinnan vankilat Espoon-Kouvolan ryhmä, 15. - 16.02.2017

Matkalla mukana Tuula Tapanainen Espoosta, Heli Karjunen Lahdesta ja Pekka Vauromaa Vihdistä sekä
Anna Mishina Tallinnasta. Autoon oli lisäksemme pakattu avustustavaraa Lääne-Nigulan kirpputorille.

Matka alkoi huonosti, sillä Leena Kontula oli joutunut jäämään pois. Sen lisäksi Anu Väliaho soitti, että on flunssassa ja lähes äänetön eikä siis voi tulla mukaamme tulkiksi ja puhujaksi. Kaikki hoitui kuitenkin, kun Tallinnan vankilan pappi Allan Kroll lupasi tulkata keskiviikon vironkielisten miesten ja torstaille saimme Anna Mishinan venäjänkielisten tilaisuuteen.

Tallinnan vankilan vironkieliseen tilaisuuteen tuli kaksikymmentä miestä, mukana monia uusia, joita emme olleet joulukuussa tavanneet. Allan oli loistava tulkki. Vaikka hän ei puhu suomea, hän ymmärtää sitä täysin. Hän on joutunut paljon tulkkaamaan englannista viron kielelle, sillä hän puhuu erittäin hyvää englantia.

Pekka oli pitkään mukanamme Venäjän vankiloissa ja käy nykyisin Latviassa. Nyt hän oli ensimmäistä kertaa Viron vankilassa ja kertoi miehille omasta elämästään. Pekka oli alkanut käyttää alkoholia jo 17 vuotiaana ja jäänyt melko pian koukkuun. Sen mukana tulivat sairaudet, rikokset ja vankilakin. Kolmekymmentä vuotiaana pitkän juomaputken jälkeen tilanne oli niin vaikea, että hän tajusi pian kuolevansa. Hän muisti uskonnon opetuksesta kaksi paikkaa, taivaan ja helvetin ja tiesi joutuvansa sinne huonompaan. Siinä vanhempiensa omakotitalon yläkerrassa maatessaan hän sitten sopersi Jumalalle rukouksen, jonka jälkeen hän kuuli, kuinka hissi laskeutui ja ovet avautuvat: blimm! Samalla kirkkaus täytti huoneen. Pekka ei uskaltanut edes katsoa taakseen, vaan kysyi, mitä hänen pitää tehdä. Vastaus oli: jatka elämää.

Pekka kertoi nukkuneensa pitkästä aikaa hyvin koko yön. Aamulla hän ymmärsi, että osa sairauksista oli parantunut. Hän otti esille Raamatun ja kun ei tiennyt mistä olisi aloittanut, katsoi sisällysluetteloa. Sieltä hän löysi Pietarin kirjeen, joka oli siis kuin Pekan kirje. Luettuaan yhdeksän ensimmäistä jaetta hän ymmärsi, että Jeesus oli tullut valmistamaan meille tien taivaaseen ja uskon päämäärä on sielujen pelastus. Tästä alkoi uuden elämän opettelu. Se toi mukanaan työn omassa rakennusalan yrityksessä, avioliiton ja tehtävän kertoa muille siitä, että Jumala voi muuttaa elämän.

Myös Helillä oli kerrottavana rankka elämäntarina, joka varmaan myös antoi toivoa monille kuulijoille. Helin lähipiirissä on lapsuudesta lähtien ollut päihteitä, väkivaltaa ja vankilatuomioita. Vaikeissa oloissa hän jäi jo nuorena huumekoukkuun. Hänen molemmat vanhemmat poikansa olivat joutuneet elämään huumehelvetin keskellä ja kantavat sen seurauksia mukanaan tänäänkin. Piirtämisestä tuli Helille terapiakeino ja niihin piirroksiin alkoi tulla hengellinen elementti. Hän raitistui, mutta retkahteli vielä kahden ja puolen vuoden ajan, silloinkin kun odotti kolmatta poikaansa. Hän pääsi kuitenkin vieroitushoitoon, mistä sai työkaluja lopulliseen muutokseen.

Uuden elämän alku oli Helille vaikeaa. Hän ei tiennyt, mitä on normaali elämä, eikä hänellä ollut alussa ketään normaaleja ystäviä. Onneksi Jumalalla on kärsivällisyyttä opettaa meitä vähitellen, kuten maallinenkin isä. Nyt Heli on ollut kuivilla seitsemäntoista vuotta ja opiskellut useita tutkintoja terveydenhuollon alalla. Heli saa olla rohkaisemassa monia muutokseen. Hänen elämänsä on myös hyvä esimerkki siitä, miten Jumalan avulla voi katkaista sukupolvien kierteet.

Tuula puhui vielä rukouksen voimasta. Se on meille kaikille annettu mahdollisuus ja etuoikeus, mutta sen lisäksi joillekin annetaan armolahjana esimerkiksi rukouksella parantaminen. Yksi tällainen henkilö on virolainen Ylle, jonka Jumala kutsui rukoustyöhön jo nuorena. Jumala kuulee heikonkin rukouksen silloin, kun se on aito ja tulee sydämestä. Esimerkkinä Pekan rukous, jonka seurauksen Jumala tuli hissillä.

Jätimme loppuun vielä aikaa kysymyksille ja yhteiselle rukoukselle. Miehiä kiinnosti Pekan elämä, hänen vankilakokemuksensa sekä Helin irrottautuminen huumeista ja alkuvaiheen retkahtelut. Pois lähtiessä monet tulivat kiittämään ja kättelemään, yksi miehistä kysyi, milloin tulemme uudelleen. Hän toivoi sitä ennen vapautumistaan kuuden kuukauden päästä.

Illalla ajoimme vielä **Betelin narkomaanikotiin**, missä espanjalainen Juan vetää työtä päihderiippuvaisten kuntouttamiseksi. Nyt kodissa oli seitsemän miestä, suurin osa samoja, kuin joulukuussakin, mukana kaksi uutta. Kaiken keskellä touhusi Juanin ja Anastasian pieni Ester-tyttö, joka oli juuri oppinut kävelemään. Hän on Jumalan tuoma ilopilleri ja lohdutus miehille heidän vaikeiden asioidensa keskelle. Toista lasta odotetaan syntyväksi maaliskuussa, joten jätämme erityisesti Anastasian rukouksiimme.

Anun sairastuttua jouduimme hankalaan tilanteeseen tulkkauksen kanssa, sillä kodilla ei ollutkaan enää miestä, joka olisi pystynyt kääntämään suomesta venäjäksi. Juan osaa vähän suomea ja vähän englantia, mutta heidän kotikielensä ovat espanja ja venäjä. Kun Pekka ja Heli eivät pystyneet kertomaan englanniksi, teimme todellisen ketjun: Heli ja Pekka puhuivat suomeksi, Tuula saman englanniksi, Juan sen espanjaksi ja Anastasia miehille venäjäksi. Kaikki tuli kuitenkin ymmärrettyä!

Pekan ja Helin kokemukset olivat miehille vahvana todistuksena Jumalan muutosvoimasta. Siihen he joutuvat itsekin täällä turvautumaan, kun käyvät omaa taisteluaan. Puhuimme paljon rukouksen voimasta ja Juan kertoi siitä oman kokemuksensa. Kun hän oli ollut kadulla kodittomana huumeiden käyttäjänä, hän oli mennyt metsään ja rukoillut siellä mahallaan muutosta Jumalalta. Hän oli oppinut koulussa Isä meidän-rukouksen, mutta muisti siitäkin vain osan. Kuitenkin Jumala näki, että rukous tuli täydestä sydämestä ja auttoi. Juan meni pyytämään apua valtiolliselta katkaisupaikalta, mutta hänelle luvattiin paikka vasta kolmen kuukauden kuluttua. Hän sai kuitenkin osoitteen Betelin keskukseen mistä tulikin Juanin uuden elämän alku. Raitistumisen jälkeen hän jäi sinne töihin, kunnes hänet lähetettiin Suomen Beteliin. Täällä hän tutustui venäläiseen Anastasiaan ja pari vuotta sitten heidät lähetettiin Viroon perustamaan uutta Betelin katkaisupaikkaa päihdeongelmaisille.

Yhteisen teehetken ja rukouksen jälkeen saimme itsekin tulla majapaikkaamme, eikä unta tarvinnut odotella pitkän päivän päätteeksi.

Torstaina meillä oli jälleen **Tallinnan vankila, nyt venäjänkielisten miesten tilaisuus**. Saimme Annan tulkiksi ja hän ilahdutti meitä kaikkia myös kauniilla lauluillaan. Tälläkin kertaa Pekan ja Helin vahvat todistukset Jumalan muutosvoimasta koskettivat miehiä. Rohkaisimme heitä Raamatun lukemiseen ja rukoukseen. Siinä on heillekin uuden elämän avaimet.

Loppurukouksen jälkeen yksi miehistä tuli pyytämään rukousta omasta puolestaan ja sisaren puolesta, sillä hän on ulkomailla ja mies uhkaa ottaa lapset avioerossa. Saimme jättää tämän asian siinä pikaisesti Jumalan käsiin. Samoin jätämme kaikki tällä matkalla kohdatut miehet Jeesuksen nimeen ja pyydämme, että Jumala avaisi heillekin uskon lahjan. Se on lahja, sitä emme voi itse ottaa!

- Tuula Tapanainen -

Tallinnan Betelissä. Oikealla kodin vetäjä Juan Marhuenda ja pöydän päässä Veikko Määttä.

Pisara Kirppis

Selki	Nummela	Somero
Selintie 510	Kappelitie 1	Putiikki Kassatie 3
Avoinna ma - pe 10 - 17 la 10 - 14	Avoinna Ke, pe, la 10 - 14	Avoinna ti - pe 10 - 17 la 10 - 13

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
• Tosnon seurakunta	” viite 61311
• Laupias samarialainen –kodit	” viite 6130
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Silta-ryhmä, yleinen tuki	FI29 5297 0020 1190 54 viite 61418
Ukrainan lapsityö	FI83 5298 0620 0126 90 viite 61201
Jäsenmaksu 10 eur	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestiruudukkoon.

Poliisihallitus on myöntänyt 30.11.2015 Pisara ry:lle rahankeräysluvan no POL-2015-9244, joka on voimassa 1.1.2016 - 31.12.2017 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Kerätyt varat käytetään vuosien 2016 - 2018 aikana Pisaran sääntöjen mukaiseen työhön.

Pisara ry
Eeva Halme, 050-3522792
Nissointie 12 C 14, 03100 Nummela

www.pisarayhdistys.fi